

Vejledning om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

Afsnit I	Indledning
Afsnit II	Generelt om sundhedsrådgivningsaftaler
Afsnit III	Bemærkninger til de enkelte kapitler i bekendtgørelsen

Afsnit I Indledning

Denne vejledning omhandler bekendtgørelse nr. xx af xx 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger.

Vejledningen har til formål at uddybe bekendtgørelsens tekst og dermed bidrage til en ensartet fortolkning. Vejledningen retter sig til landmænd og dyrlæger, samt de myndigheder, der har tilsynet med overholdelsen af reglerne. Vejledningen skal ses som supplement til bekendtgørelsen, og kan således ikke stå alene.

Afsnit II Generelt om sundhedsrådgivningsaftaler

I det følgende beskrives hovedprincipperne i sundhedsrådgivningsaftaler (SRA). Detaljerede fortolkninger af bekendtgørelsen findes i afsnit III.

Obligatorisk eller frivillig sundhedsrådgivningsaftale

Der skal indgås SRA, hvis antallet af svin på CHR-nummeret er større end eller lig med:

- 300 søer, gylte eller orner,
- 3.000 slagtesvin (30 kg – slagtning), eller
- 6.000 smågrise (7 - 30 kg)

For CHR-numre, hvis størrelse er under tærskelværdierne, er det frivilligt at indgå SRA. De, som vælger en frivillig SRA, får adgang til samme muligheder for valg af aftaletype, samme rettigheder og samme forpligtelser som besætninger, der er omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning (OSR).

Indgåelse af sundhedsrådgivningsaftale

En sundhedsrådgivningsaftale skal indgås mellem en dyrlæge og en besætningsansvarlig og gælder for ét CHR-nummer. En sundhedsrådgivningsaftale kan dog kun omfatte én dyreart.

Rådgivningskategorier

Besætninger med SRA placeres i en af følgende rådgivningskategorier:

- Almindelig rådgivning (AR)
- Ekstra rådgivning (ER)
- Skærpet rådgivning (SR)

En besætning placeres i ER, når der første gang indgås en aftale om SRA. Ved skift af aftaletype eller dyrlæge forbliver besætningen i samme rådgivningskategorier, som før skiftet. Hvor der, i mere end 12 måneder, ikke har været registreret en SRA på en besætning, nulstilles historikken. Dette betyder, at besætningen placeres i Ekstra rådgivning, hvis der registreres en SRA efter en pause på mere end 12 måneder. Placeringen i rådgivningskategorierne afhænger desuden af, om:

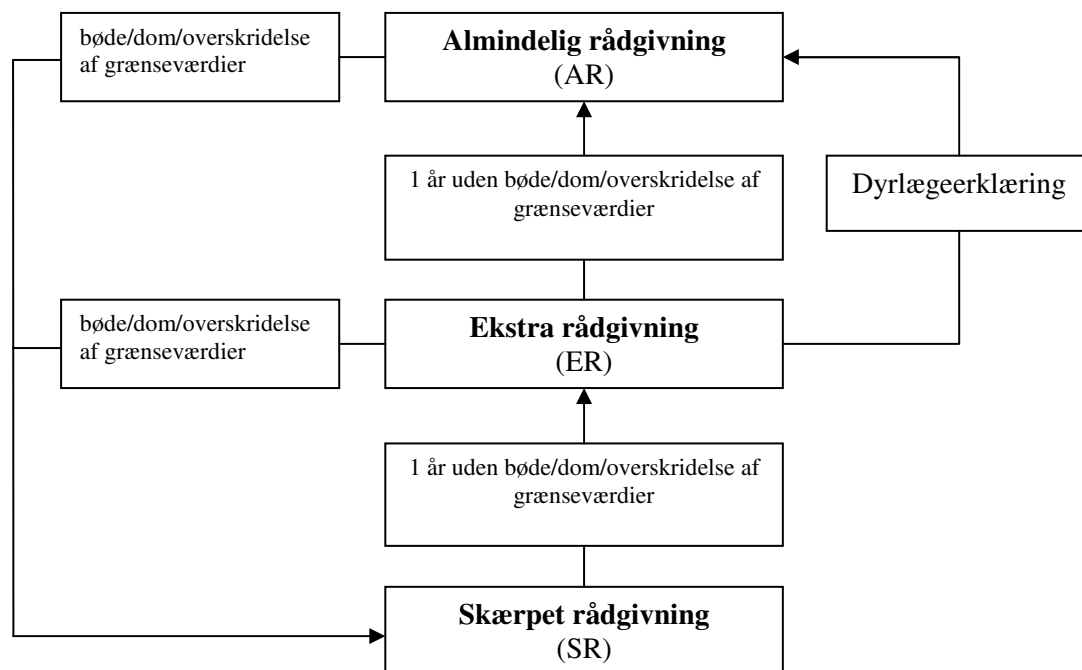
- Den ansvarlige for besætningen får bøde eller modtaget endelig dom for overtrædelse af reglerne for dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr og/eller
- Besætningens antibiotikaforbrug overskrider en eller flere af grænseværdierne

I ovennævnte tilfælde rykkes besætningen til SR. Når det er registreret, at der er gået et år uden yderligere bøde eller dom og uden ny overskridelse af grænseværdierne for antibiotikaforbrug, rykkes besætningen op i ER. Efter endnu et år uden bøde eller dom eller overskridelse af grænseværdierne, rykkes besætningen op til AR.

Efter 1 til 1 ejerskifte annulleres historikken vedr. rådgivningskategori, hvilket betyder, at en ny SRA efter ejerskifte indplaceres som en ny aftale i Ekstra rådgivning. Betingelsen for at dette sker, er at der er gennemført korrekt registrering af ophør af den tidligere SRA i VetReg, samt at der er foretaget registrering af ejerskiftet i CHR, før ny SRA registreres i VetReg.

På baggrund af en dyrlægeerklæring er det muligt for en besætning, der første gang indgår en aftale om SRA, at flytte kategori til AR inden et år. For at dyrlægen kan udfærdige en sådan dyrlægeerklæring, er der en række betingelser, der skal være opfyldt.

Læs mere om placering i rådgivningskategorier i afsnit III, §§ 10-16.

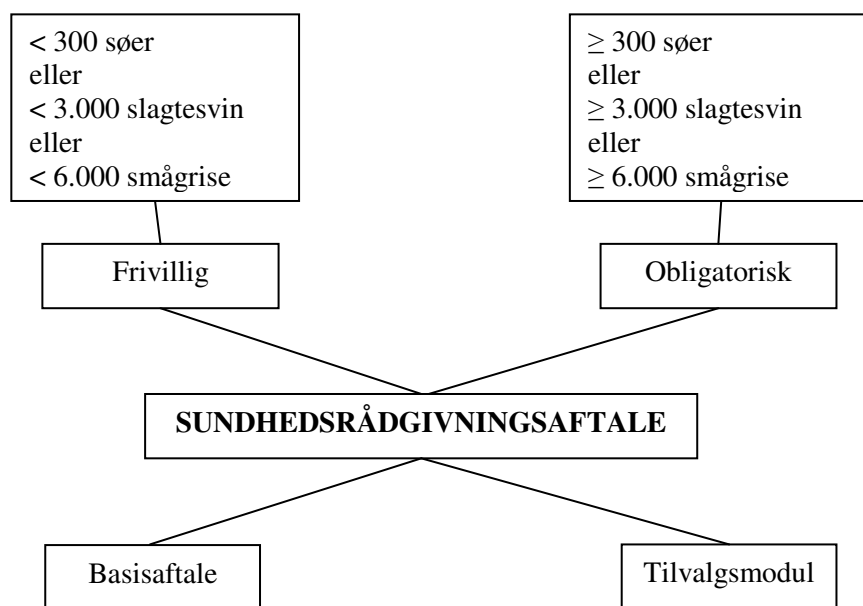

Figur 1. Oversigt over rådgivningskategorier

Fødevarestyrelsen opdaterer ved hvert månedsskift oplysninger om rådgivningskategori for besætninger med SRA. Disse oplysninger er tilgængelige for den besætningsansvarlige på www.landbrugsindberetning.dk og for besætningsdyrlægen på www.vetreg.dk.

Aftaletyper

I det følgende beskrives kort, hvilke typer af SRA, der kan vælges imellem. Valgmulighederne skitseres i figur 2. Som det fremgår af figuren, kan der ved både frivillige og obligatoriske aftaler vælges frit mellem basisaftale og tilvalgsmodul.

Figur 2. Aftaletyper

I tilvalgsmodul kan der, hvis besætningen udelukkende består af slagtesvin (30 kg - slagting), indgås en aftale med reduceret antal rådgivningsbesøg.

Oversigt over mindste antal rådgivningsbesøg og maksimale ordineringsperioder fremgår af hhv. tabel 1 og 2.

Aftaletype	Rådgivningskategori		
	AR	ER	SR
Basisaftale	2	2	2
Tilvalgsmodul	9	12	12
Kun slagtesvin	4	6	6

Tabel 1. Antal rådgivningsbesøg

Aftaletype	Ordineringsperiode		
	AR	ER	SR
Basismodul	(5)	(5)	(5)
Tilvalgsmodul	50/(5)	35/(5)	35/(5)
Kun slagtesvin	63/(5)	63/(5)	63/(5)
Flokbehandling*	35/(5)	14/(5)	14/(5)

Tabel 2. Ordineringsperioder

Ordineringsperioder uden parentes angiver ordineringsperiodens længde til behandling af besætningsdiagnoser. Ordineringsperioder i parentes angiver ordineringsperiodens længde, når der ikke foreligger en besætningsdiagnose. Dyrlægen må da kun ordinere til efterbehandling. Ordineringsperioden længde er angivet i dage.

*Ordinering af antibiotikaholdige lægemidler til indgivelse gennem vand eller foder til en gruppe af svin

Lægemidler, der er godkendt til forebyggende behandling (undtagen antibiotikaholdige lægemidler), jf. bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse udlevering og ordinering af lægemidler til dyr, er ikke omfattet af de i tabel 2 anførte ordineringsperioder. Dyrlægen må dog kun udlevere lægemidlet til 5 dages anvendelse.

Dyrlægens rådgivning om dyrevelfærd (herunder målrettet dyrevelfærdsindsats)

Rådgivning om dyrevelfærd har til hensigt at sikre, at der ikke er væsentlige dyrevelfærdsmæssige problemer i besætningen, og at eventuelle kritiske forhold rettes, inden dyrenes velfærd kompromitteres. Målrettet dyrevelfærdsindsats skal desuden sikre et løft af dyrevelfærden på udvalgte områder i den enkelte besætning.

I forbindelse med rådgivning om dyrevelfærd skal der foretages en vurdering af dyrevelfærdstilstanden i besætningen med baggrund i dyreværnslovens¹ §§ 1, 2 og 3, stk. 1, samt bestemmelserne i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr². Det skal sikres, at dyrene behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

Endvidere skal det sikres, at alle dyr behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. De rum og arealer, hvor dyr holdes i de enkelte staldafsnit, skal ligeledes indrettes på en sådan måde, at dyrenes behov tilgodeses, jf. ovenstående.

En vurdering af dyrevelfærdstilstanden bør som minimum indeholde en vurdering af, om:

- der føres fornødent tilsyn med dyrene
- dyrene er fodret og vandet i henhold til deres behov
- syge og tilskadekomne dyr behandles forsvarligt
- dyrene har adgang til et rent og tørt leje
- ventilationen og klima opfylder dyrenes behov
- dyrene har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile

I besætninger med basisaftale skal dyrlægen rådgive om dyrevelfærden ved hvert rådgivningsbesøg. I besætninger med tilvalgsmodul skal dyrlægen rådgive om dyrevelfærden mindst hver 6. måned.

Rådgivningen skal indeholde en gennemgang af hele besætningen samt de relevante data.

Gennemgangen af relevante data for besætningen/besætningerne skal som minimum omfatte følgende:

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1150 af 12. september 2015

² Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000

- En opgørelse af sygdomstilfælde siden sidste rådgivningsbesøg med henblik på vurdering af den aktuelle sundhedstilstand og mulige fejl ved fodring, husning og pasning af dyrene
- En opgørelse over antal døde dyr siden sidste besøg, med fokus på dødsårsag, med henblik på vurdering af behandling af syge og tilskadekomne dyr samt opsyn og management
- En opgørelse over slagtefund hos dyr, slagtet siden sidste rådgivningsbesøg, med henblik på vurdering af dyrenes sundhedstilstand og almene tilstand

Konstateres der fejl og mangler vedrørende dyrenes velfærd, hvorved dyr udsættes for uforsvarlig behandling, skal disse fejl og mangler påpeges og sikres rettet straks. Groft uforsvarlig behandling af dyr, eller uforsvarlig behandling, som ikke rettes, skal anmeldes til politiet, jf. dyreværnslovens § 20, stk. 1.

Rådgivningen skal dokumenteres i konklusionerne i dyrlægens journal (tilvalgsmodul) og i den efterfølgende skriftlige rapport. Baggrunden herfor er, at konklusionerne danner basis for den skriftlige rapport, der udleveres til den besætningsansvarlige. Hvis forholdene findes i orden, skal dette også bemærkes såvel i konklusionerne fra rådgivningsbesøgene som i rapporten.

Den målrettede dyrevelfærdsindsats er en overbygning på rådgivning om dyrevelfærd som erstatter de tidligere krav om egenkontrol med dyrevelfærd. Et væsentligt formål med målrettet dyrevelfærdsindsats er, at dyrlægen og den besætningsansvarlige sammen får sat dyrevelfærd på dagsordenen og får et fælles billede af, hvor problemerne i den specifikke besætning er.

Den målrettede dyrevelfærdsindsats skal tilpasses forholdene i den enkelte besætning. Hermed sikres den størst mulige effekt af indsatsen, idet den bliver løsningsorienteret og fokuseret på den enkelte besætning, fremfor formel og generel.

Ved rådgivningsbesøg, hvor der rådgives om dyrevelfærd, skal besætningsdyrlægen og den besætningsansvarlige i samarbejde gennemgå relevante data for besætningen, herunder som minimum dødelighed, medicinforbrug og slagtefund. Med udgangspunkt i disse data samt en klinisk gennemgang af udvalgte velfærdsparametre i besætningen skal besætningsdyrlægen og den besætningsansvarlige i samarbejde identificere op til tre indsatsområder for dyrevelfærd. Eksempler på sådanne velfærdsparametre kan være huld, halthed eller hudskader fx skuldarsår og halebid.

Dyrlægen og den besætningsansvarlige skal ved udpegning af indsatsområder og udarbejdelse af handlingsplaner prioritere de områder, som velfærdsmæssigt ikke er gode nok, eller hvor der er plads til forbedring.

I bilag 2 er det angivet, at der skal udpeges op til 3 indsatsområder ved rådgivning om dyrevelfærd. Det vurderes, at dette svarer til, at der skal udpeges i gennemsnit 1,5 indsatsområder pr. besætning pr. år.

For hvert indsatsområde skal der udarbejdes en skriftlig handlingsplan med milepæle og tidsangivelser for de enkelte punkter i handlingsplanen. Et eksempel på dette kan være, at dødeligheden i en bestemt kategori af svin sænkes med x % indenfor de næste seks måneder. Jf. afsnit om dyrlægens rådgivning om pattegrisedødelighed på side 7, bør især besætninger med en pattegrisedødelighed på over 25 % fokusere på dødelighed, som et indsatsområde.

Handlingsplanen skal indeholde beskrivelse af, hvordan målet skal søges opfyldt, fx ved at medarbejderne følger en vejledning for arbejdsrutinen i forbindelse med fødselshjælp. Handlingsplanen skal være dateret, og der skal følges op på status for opfyldelse af planen mindst to gange årligt. Opfølgningen skal mindst omfatte en gennemgang af de relevante nøgleparametre, kombineret med dyrlægens kliniske observationer i besætningen. Det skal konkluderes, om handlingsplanen har haft effekt og målene er nået. Hvis et indsatsområde anses for afsluttet, skal dette begrundes.

Den kliniske gennemgang omfatter ikke detaljeret diagnostik, men skal give et billede af omfanget af problemet indenfor det valgte indsatsområde. Den kliniske gennemgang skal som minimum omfatte et repræsentativt udsnit af de relevante dyregrupper. Et eksempel kan være en gennemgang af alle søer i et staldafsnit eller en repræsentation stikprøve med fokus på omfang af og årsag til benproblemer.

Det er vigtigt at dokumentere nøgleparametrene samt de kliniske vurderinger for at følge den dyrevelfærdsmæssige udvikling i besætningen. I det omfang, det er muligt, bør der ved opfølgning på handlingsplanen foretages sammenligning af besætningens data med andre besætningers data, fx dødelighedsdata, alder ved udsætning etc. Opfølgningen skal dokumenteres med en skriftlig rapport, som mindst skal indeholde status på opfyldelse af de enkelte handlingsplaner, opdatering af handlingsplanerne med nye milepæle samt vurdering af mulige fejl og mangler af betydning for dyrevelfærden i besætningen, herunder fodring, klima, staldforhold og produktion.

Når der udarbejdes handlingsplaner for et indsatsområde om dyrevelfærd i en besætning, skal besætningsdyrlægen inden 8 dage indberette dette på www.vetreg.dk. Indberetningen består af en datering og overordnet navngivning af de identificerede indsatsområder. Dersom der ikke er identificeret et indsatsområde for dyrevelfærd, skal dette angives.

For at sikre kendskab til og overholdelse af dyreværnsreglerne, er det hensigtsmæssigt, at der foreligger en branchekode. Såvel besætningsejer og -personale som dyrlæger skal have fokus på, at lovgivningen til enhver tid er overholdt.

Dyrlægens rådgivning om pattegrisedødelighed

Landbruget arbejder hen imod et mål om at øge overlevelsesraten for pattegrise. Der sættes fokus på området i alle besætninger med pattegrise. Som en fast del af dyrlægens rådgivning om dyrevelfærd skal der indgå rådgivning om, hvordan besætningens pattegrisedødelighed kan reduceres.

Der skal være et ekstra fokus på reduktion af dødeligheden i de besætninger, der har en dødelighed på over 25 % (total dødelighed). I disse besætninger bør der udarbejdes en konkret handlingsplan. Dyrlæge og besætningsejer skal sammen drøfte, hvad der skal til for at sænke dødeligheden i besætningen. Det er vigtigt, at besætningsejeren inddrages og motiveres blandt andet ved at gevinsten af at sænke dødeligheden belyses.

Handlingsplanen bør som minimum omfatte følgende:

- En analyse af totalpattegrisedødeligheden
- Mål for dødfødte og døde indtil fravæning
- En beskrivelse af de ting dyrlæge og landmand aftaler at arbejde med for at nedbringe antallet af dødfødte pattegrise - eksempelvis:

- So-konstitution
- Alder på sohold
- Fodring
- Faringsovervågning
- Nye innovative principper
- En beskrivelse af de ting dyrlæge og landmand aftaler at arbejde med for at nedbringe antallet af pattegrise, der dør efter fødslen - eksempelvis:
 - Kortlægning af dødsårsager og tidspunkt
 - Fastlæggelse af dyrlægens rolle i besætningen på de store faredage (fx instruktion i fødselshjælp, fokus på nærmiljø, kuldudjævning, korrekt behandling af soen)
 - Løbende opfølgning

Materialet som SEGES| VSP har udarbejdet i forbindelse med kampagnen PattegriseLiv (www.pattegriseliv.dk) kan være en hjælp i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplanen. Her findes hjælpeværktøjer og arbejdsvejledninger til direkte brug på staldgangen samt potentialeberegner til at beregne det økonomiske potentiale i besætningen.

Dyrlægens rådgivning om smittebeskyttelse

I alle besætninger med sundhedsrådgivningsaftale skal dyrlægen rådgive om smittebeskyttelse mindst én gang årligt.

Konklusioner efter rådgivning om smittebeskyttelse skal indgå i besætningsdyrlægens journal, og skal ligeledes fremgå af rapporten mindst én gang årligt sammen med en beskrivelse af eventuelle handlingsplaner om smittebeskyttelse.

Herunder oplistes en række emner, som kan indgå i drøftelsen. Ikke alle de listede emner vil være relevante for alle besætningstyper og driftsformer.

1) Geografisk beliggenhed

Viden om nabobesætninger og øvrige virksomheder (f.eks. biogasanlæg eller slagterier), som kan udgøre en risiko for smitte til besætningen, kan bidrage til, at kan planlægges så hensigtsmæssigt som muligt. F.eks. kan fastlæggelse af kørselsruter til og ved egen besætning planlægges med hensynstagen til evt. smitterisiko fra nabobesætninger samt øvrige nærliggende virksomheder.

2) Anvendelse og beliggenhed af udendørsarealer

Anvendelse af husdyrgødning på eller lige op ad områder, der anvendes til afgræsning, eller hvorfra der høstes til staldfodring, kan udgøre en smitterisiko.

3) Tilførsel af dyr og avlsmateriale til besætningen, herunder mulighed for begrænsning af antallet af leverandører af levende dyr

Tilførsel af dyr er en væsentlig risikofaktor for introduktion af smitte til besætningen. Risikoen øges, hvis der indkøbes dyr fra et stort antal leverandører. Mulighed for etablering af sektionering og evt. karantæneafdeling, herunder hvordan sektion/karantæneafdeling tømmes, rengøres og desinficeres, før nye dyr indsættes.

Tilførsel af avlsmateriale til besætningen kan ligeledes udgøre en risiko for smitte til besætningen. Krav der stilles til avlsmaterialets sundhedsstatus, samt hvordan leveringen foregår.

4) *Leverandørbesætningers sundhedsstatus og smittebeskyttelse*

For at opretholde en høj sundhedsstatus er det vigtigt at forholde sig til leverandørbesætningers sundhedsstatus. Derfor bør leverandørbesætningsens sundhedsstatus, overvågning og smittebeskyttelse vurderes, før der laves aftale om indkøb af dyr.

5) *Karantæne og sektionering*

Mulighederne og fordelene ved fuld eller delvis sektionering bør diskuteres, hvor dette ikke allerede praktiseres. Såvel i fare- og smågrisestalde, hvor kravene til klimastyring og hygiejne er størst, som i slagtesvinestaldene vil sektionering og "alt ind – alt ud" drift bidrage til, at sundheden kan bevares gennem hele produktionsforløbet.

6) *Personers adgang til og færden indenfor og mellem besætninger omfattet af sundhedsrådgivningsaftalen*

Information af besøgende om forholdsregler i besætningen. Krav til besøgende om anvendelse af overtrækstøj og sko, evt. bad før og efter besøg. Forholdsregler i besætninger, der er meget åbne, og hvor dyrene helt eller delvist går ude. Registrering af besøgende (hvem og hvornår) er et vigtigt redskab for hurtig sporing ved sygdomsudbrud.

7) *Hygiejneprocedurer for personaleadgang til og fra besætningen*

Hygiejneprocedurer for personaleadgang til besætningen, som omfatter såvel medarbejdere, servicepersonale og øvrige besøgende. Procedurene bør tage højde for, hvordan adgangen til besætningen er, f.eks. hvad angår håndvask samt skift og vask af tøj og sko/støvler. Information der er med til at sikre, at den besøgende kender hygiejneprocedurerne. En oplagt metode for information om procedurer før besøg i besætningen er tydelig skiltning i forrum m.v. Hvor det er relevant, beskrives det desuden, hvilke karantænetider der er for besøgende samt medarbejdere, som forudgående har haft kontakt med andre besætninger med modtagelige dyr i Danmark såvel som i udlandet. Dette punkt er i høj grad sammenfaldende med kravene til zoonotisk smittebeskyttelse.

8) *Transportmidlers adgang til og kørselsruter på det CHR-nummer, hvor besætningen befinder sig*

Transportmidlers adgang til og kørselsruter på besætningsområdet kan være relevante for smittebeskyttelsen i besætningen. Den direkte vej for DAKA-bilen for afhentning af døde dyr er ikke altid den mest hensigtsmæssige af hensyn til smittebeskyttelsen. Øvrige relevante transportmidler: mælkebiler, gylle/gødnings-vogne, foderleverandøren, transport af dyr til levebrug eller slagting og dyrlægens, klovbeskærerens eller inseminørens biler

9) *Afgang af dyr til levebrug, slagting eller destruktions*

Udleveringsforholdene for levende dyr. Herunder er det af betydning, hvordan chaufføren færdes ved eller i besætninger. Det er vigtigt at have aftalte procedurer for håndtering af dyr, der afvises i forbindelse med udlevering eller læsning, og som derfor ikke kommer med transporten som ventet, håndtering af det "urene" besætningsområde efter udlevering, skift af tøj, fodtøj m.v. for personale, der har hjulpet med udlevering af dyr, inden de går tilbage til det rene staldområde.

Placering af afhentningspladsen for dyr til destruktions kan ligeledes have betydning for smittebeskyttelsen. Hvordan transporteres dyrene til afhentningspladsen, hvordan opbevares de indtil afhentning og hvilke procedurer for rengøring af afhentningspladsen, transportmiddel, samt eventuelt anvendte containere eller andet materiel er der?

10) Forebyggelse og sikring mod rotter, mus, fugle og insekter og bekæmpelse heraf

Skadedyr som mus, rotter og fluer kan udgøre en risiko for overførsel af sygdomme fra en besætning til en anden. Dette vil især være tilfældet, hvis der er et stort antal skadedyr.

Forebyggelse samt bekæmpelse af skadedyr på besætningsområdet bør diskuteres, herunder om der indgås aftale om skadedyrsbekæmpelse.

Dokumentation

Dokumenter kan enten opbevares i papirform eller i digital form. For digitale dokumenter kræves det, at

- underskriftskrav i bekendtgørelsen for den person, der **udfærdiger** dokumentet, erstattes af krav om entydig ID for afsender (f.eks. med digital signatur)
- underskriftskrav i bekendtgørelsen for den, der **modtager** dokumentet, erstattes af krav om dokumentation for, at dokumentet er modtaget eller åbnet af modtageren, herunder med angivelse af tidspunkt for modtagelsen/åbningen
- dokumenterne med elektroniske erstatninger for underskriftskrav til henholdsvis afsender og modtager skal kunne forevises og udleveres for kontrollen af de relevante parter i henhold til bekendtgørelsen – anvisninger skal således kunne forevises såvel af dyrlægen som af den besætningsansvarlige, logbog over rådgivningsbesøg skal kunne forevises af dyrlægen, men med dokumentation også fra den besætningsansvarlige for modtagelsen af det enkelte rådgivningsbesøg
- dokumentet er låst (f.eks. som PDF)
- øvrige bekendtgørelseskrav til dokumentets udformning og indhold er opfyldt.

Indberetning til VetReg

Besætningsdyrlægen skal indberette på www.vetreg om

- indgåelse og opsigelse af SRA
- indsatsområder om dyrevelfærd
- evt. stedfortræder (kun tilvalgsmodul)
- evt. dyrlægeerklæring

Fristen for indberetning til VetReg om indgåelse og opsigelse af SRA samt indberetning af indsatsområder om dyrevelfærd er 8 dage. Indberetning om stedfortræder skal foretages, før besætningsdyrlægen midlertidigt fratræder. Registrering af dyrlægeerklæring fører til automatisk ændring af rådgivningskategori til Almindelig rådgivning ved førstkommande månedsskift efter registreringen.

Registrering af indgåelse/oprettelse af SRA i VetReg foretages således:

Besætningsdyrlægen foretager log-in med sit aut.nr som brugernavn og personlig adgangskode og kan herefter tilgå "Opret SRA" (under overskriften "Sundhedsrådgivningsaftaler" i den blå boks på forsiden). Dernæst indtastes det aktuelle CHR-nr. på den besætning aftalen omfatter, og "Søg" knappen aktiveres. Relevante besætningsoplysninger vil blive hentet fra CHR-systemet, hvorefter de gældende omstændigheder for aftalen kan vælges.

Følgende oplysninger skal registreres:

- dyreart (relaterede besætningsdata vises)
- aftaletype (obligatorisk/frivillig)
- aftalemodul (basisaftale/tilvalgsmodul), se nedenfor
- praksisnr.
- gyldighedsperiode (startdato for aftalen kan markeres ved hjælp af den lille kalender)

Bemærk, at muligheden for valg af moduldetaljer først fremkommer efter tilvalg af "Aftalemodul". Moduldetaljer skal forsynes med markering. Endelig kan kvittering rekvireres efter ønske, og aftaleregistreringen effektueres ved klik på "Opret" i nederste højre hjørne af siden.

Registrering af supplerende oplysninger i relation til eksisterende SRA, herunder opsigelse af aftale, foretages således:

Når besætningsdyrlægen har foretaget log-in med sit aut.nr. og adgangskode, skal søgesiden aktiveres ved klik på "SRA" i den grønne bjælke øverst eller på overskriften "Sundhedsrådgivningsaftaler" i den blå boks på forsiden. I listen over aktive sundhedsrådgivningsaftaler (nedenunder søgekriterierne) klikkes på det pågældende CHR-nr. (eller på et vilkårligt felt i samme række), hvorved den aktuelle SRA vises i skærmbilledet. Herefter kan "Indsatsområde", "Dyrlægeerklæring", "Indsættelse af stedfortræder", "Opsigelse af aftale" samt "Opret (ny) aftale" tilgås på den hvide bjælke.

Hvis der vælges "Indsatsområde", kan der vælges dato for indsatsområdets etablering ved hjælp af den lille kalender, og der kan indtastes et beskrivende navn for indsatsområdet i feltet til højre. Registreringen afsluttes ved at klikke på opret i nederste højre hjørne af siden.

Hvis der vælges "Dyrlægeerklæring", kan der herefter sættes et flueben (ved at klikke i den dertil indrettede boks). Denne type registrering afsluttes ved at klikke på "Opret" i nederste højre hjørne af samme side.

Hvis "Indsættelse af stedfortræder" eller "Opsigelse af aftale" vælges, vil det aktiverede skærmbillede være forsynet med datofelter, som kan udfyldes ved hjælp af små kalender-ikoner. "Indsættelse af stedfortræder"-skærmbilledet vil indeholde felter til angivelse af: "Aut.nr. stedfortræder", ("Praksisnr."), "Gyldighedsperiode fra", samt "Gyldighedsperiode til". Når felterne er udfyldt, og det er registreret, om der ønskes kvittering, gennemføres registreringen ved klik på "Opret" i nederste højre hjørne af siden.

"Opsigelse af aftale"-skærmbilledet indeholder kun datofelt til angivelse af dato for aftalens ophør, og opsigelsen gennemføres, efter evt. kvitteringsanmodning, ved klik på "Opsig" i nederste højre hjørne af siden.

Hvis en frivillig aftale fejlagtigt er indberettet til VetReg som en obligatorisk aftale – eller omvendt – eller man er kommet til at registrere andet forkert, rettes fejlen ved at slette aftalen i VetReg og derpå straks indberette en ny aftale med de korrekte oplysninger.

Oplysning om rådgivningskategori m.v. For registrerede sundhedsrådgivningsaftaler kan man se oplysninger om gældende rådgivningskategori m.v. For nyoprettede aftaler kan disse oplysninger dog ikke ses, før efter et månedsskift, da opdatering vedr. rådgivningskategori gennemføres ved månedsskift.

Under oplysninger om aftaletype m.v. kan man desuden finde oplysninger om mindste antal årlige rådgivningsbesøg. For en besætning med tilvalgsmodul placeret i Almindelig rådgivning, vil det f.eks. blive oplyst, at mindste antal årlige rådgivningsbesøg er ”9(4, ved kun slagtedyr (ungdyr))”. Det første antal gælder således, hvis der er tale om en blandet besætning, f.eks. en sobesætning, det andet antal gælder, hvis der på CHR-nummeret alene er registreret slagtesvin.

Ved ændring af rådgivningskategori, hvor dette medfører en ændring af antallet af rådgivningsbesøg, der skal gennemføres, vil baggrunden i listen over aktive SRA være farvet blå bag den pågældende aftale. Denne markering gør brugeren opmærksom på ændringer og målretter opslag. Den blå farve forsvinder 30 dage efter ændringen.

Afsnit III

Bemærkninger til de enkelte kapitler i bekendtgørelsen

Kapitel 1. Anvendelsesområde og definitioner

§ 2, nr. 1, 2 og 4. Den ansvarlige for besætningen/den besætningsansvarlige: Den person, der har det daglige ansvar for dyrene.

§ 2, nr. 3. I denne bekendtgørelse defineres en besætning, som den eller de svinebesætninger, der er registreret på et CHR-nummer.

§ 2, nr. 6. Besætningsdiagnose – der henvises til vejledningen om § 35.

Kapitel 2.

Indgåelse og opsigelse af aftale

§ 3. En SRA kan kun omfatte ét CHR-nr. og samtlige svin på CHR-nummeret er omfattet af aftalen – uanset ejerforhold. Det betyder, at svin, der er opstaldet for andre, også er omfattet af aftalen.

Såfremt en besætning er midlertidigt ophørt og henstår uden dyr (f.eks. som følge af nedslagning af hele besætningen i forbindelse med en smitsom sygdom, brand eller lignende), er der mulighed for at søge dispensation fra kravet om rådgivningsbesøg i en given periode. Dette forudsætter, at besætningen står tom i mindst 3 måneder.

§§ 6 og 7. Ved indgåelse af en SRA skal besætningsdyrlægen og den besætningsansvarlige i fællesskab udfylde en kontrakt, som fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen. Aftaleformularen kan printes fra Fødevarestyrelsens hjemmeside:
http://www.foedevarestyrelsen.dk/SiteCollectionDocuments/25_PDF_word_filer%20til%20download/05kontor/svin.pdf

Dyrlægen skal opbevare den af begge parter underskrevne kontrakt og den besætningsansvarlige en kopi heraf. Indberetning af aftalen på www.vetreg.dk alene er således ikke tilstrækkeligt.

I kontrakten kan afkrydses, hvis besætningen kun består af slagtesvin, jf. vejledning til §§ 25-26. Dette har betydning for antallet af rådgivningsbesøg og ordineringsperioden. Dette skal ikke indberettes til VetReg.

Hvis en aftale ændres, f.eks. i tilfælde af, at besætningen ikke længere kun består af slagtesvin, skal kontrakten erstattes af en ny. En sådan ændring kræver ikke indberetning i VetReg.

Indgåelse og opsigelse af SRA skal indberettes til VetReg; se nærmere i afsnit II, indberetning til VetReg, side 11.

Placering i rådgivningskategorier

§§ 10-16 – se også afsnit II, side 2.

Første gang der indgås en sundhedsrådgivningsaftale for en besætning, vil denne blive indplaceret i Ekstra rådgivning (ER). Ved skift af aftaletype eller dyrlæge, der medfører, at en aftale opsiges, og en anden indgås, vil besætningen fortsætte i den rådgivningskategori, der var gældende forud for skiftet. Ejerskifte registreret i CHR i perioden mellem opsigelse af en aftale og indgåelse af en ny aftale, vil dog rydde historikken, og besætningen vil blive indplaceret i Ekstra rådgivning, som første gang der indgås aftale.

I § 16 er det beskrevet, at en besætning, hvor der første gang indgås aftale om sundhedsrådgivning, kan flyttes til kategorien Almindelig rådgivning inden der er gået 12 måneder. Dette sker på baggrund af en dyrlægeerklæring, som besætningsdyrlægen kan udfærdige, hvis en række betingelser er opfyldt. Det er bl.a. afgørende for en sådan flytning til Almindelig rådgivning, at den besætningsansvarlige kan dokumentere, at denne er besætningsansvarlig i en eller flere andre besætninger med svin, som alle er placeret i Almindelig rådgivning. Derudover skal en række andre betingelser om grænseværdier, optegnelser og sager om forhold vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed og lægemidler til dyr være opfyldt.

Efter tildeling af bøde eller dom for overtrædelse af forhold vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr og i tilfælde af, at besætningens antibiotikaforbrug overskrider de fastsatte grænseværdier, rykkes besætningen i Skærpet rådgivning (SR). Sanktioner udstedt af eksempelvis branchen giver ikke anledning til ændring af rådgivningskategori.

Zoonotisk smittebeskyttelse

§§ 17 – 19. Krav om zoonotisk smittebeskyttelse har særligt til formål at reducere risikoen for spredning af svine-MRSA fra svinestalde til det omgivende samfund.

MRSA er en forkortelse for Methicillin Resistente Staphylococcus Aureus. MRSA er stafylokobakterier, der er resistente (modstandsdygtige) over for almindelig penicillin, og MRSA-infektioner hos mennesker kan derfor være svære at behandle. Det skal dog bemærkes, at raske personer kun har lille risiko for at blive alvorligt syge af MRSA.

Spredning af svine-MRSA fra svin til medarbejdere og andre besøgende i stalden sker primært via direkte kontakt med levende svin og støv i stalden. Når staldmiljøet forlades, er det derfor vigtigt at begrænse den smitte, man kan have med fra stalden. De smitteforebyggende tiltag består af krav om anvendelse af forrum og udarbejdelse af en besætningsspecifik zoonotisk smittebeskyttelsesplan.

Forrum

Indgang til og udgang fra besætningen skal ske gennem et forrum, medmindre besætningen helt eller delvist opholder sig udendørs.

I tilfælde af, at der ikke findes et forrum i umiddelbar tilslutning til indgangen til besætningen, kan der undtagelsesvist som forrum anvendes et andet rum, der er beliggende så tæt på indgangen til besætningen som muligt. Rum i den private bolig, så som bryggers eller lignende, må ikke anvendes som forrum.

Forrummet skal være udstyret med de i bilag 3 A oplyste faciliteter. For besætninger, der helt eller delvist opholder sig udendørs, skal procedurer for håndvask, tøj- og fodtøjsskift m.v. beskrives og efterleves, uanset om adgang til og fra besætningen foregår via et egentlig forrum. Det skal beskrives i den zoonotiske smittebeskyttelsesplan, hvor og hvordan dette gennemføres.

Zoonotisk smittebeskyttelsesplan

Den ansvarlige for besætningen har ansvaret for, at der udarbejdes en zoonotisk smittebeskyttelsesplan, og at denne revideres mindst en gang årligt. Planen skal udarbejdes efter rådgivning fra besætningsdyrlægen. Smittebeskyttelsesplanen skal opbevares i den senest opdaterede version og skal kunne forevises og udleveres til kontrolmyndigheden. Det skal bemærkes, at smittebeskyttelsesplanen ikke skal indsendes til Fødevarestyrelsen.

De procedurer, der beskrives i smittebeskyttelsesplanen, skal dels tage højde for, hvordan de konkrete forhold er for adgangen til og fra besætningen, dels for antallet og typen af besøgende i besætningen. En skitse over forrummets indretning og anvendelse kan med fordel indgå i smittebeskyttelsesplanen.

Jf. bekendtgørelsens bilag 3, afsnit B skal den zoonotiske smittebeskyttelsesplan bl.a. indeholde procedurer for håndtering og vask af tøj, der har været anvendt i besætningen, således at støv fra tøjet ikke spredes til omgivelserne. Mest optimalt er det, hvis de ansattes arbejdstøj vaskes i forrummet eller et tilsvarende rum, der er isoleret fra husstanden. Er dette ikke muligt, skal der tages forholdsregler med henblik på at hindre smittespredning under transport af tøjet. Dette kan gøres ved, at det brugte arbejdstøj pakkes og transporteres i tætlukkende plastikposer. Ved håndtering af brugt arbejdstøj bør man undgå at ryste tøjet (pga. støv), ligesom man bør vaske og desinficere hænderne umiddelbart efter håndtering af tøjet. Arbejdstøjet bør vaskes hyppigt. Vask af arbejdstøjet skal ske ved minimum 60 °C.

Ansatte bør introduceres til smittebeskyttelsesplanen i forbindelse med ansættelse. Hvis der er ansatte, der ikke taler og læser dansk, kan det være nødvendigt at oversætte planen til andre sprog eller på anden måde sikre, at den ansatte får kendskab til indholdet af smittebeskyttelsesplanen.

En oplagt metode til at informere og påminde medarbejdere og andre om procedurer før og efter besøg i besætningen, er tydelig skiltning i forrum m.v.

Den ansvarlige for besætningen skal desuden sikre, at alle personer, som fast eller lejlighedsvist har ærinde i besætningen (fx medarbejdere, konsulenter, dyrlæger, klovbeskærere og øvrige besøgende), efterlever de beskrevne procedurer.

Hvis besætningen allerede er dækket af en gyldig smittebeskyttelsesplan efter bekendtgørelse nr. 1329 af 30. november 2010 om smittebeskyttelse i besætninger med kvæg og svin, og hvis denne plan opfylder kravene i bilag 3 B, er det ikke nødvendigt at udarbejde en særlig zoonotisk smittebeskyttelsesplan.

Links til information om MRSA:

Her finder du Fødevarestyrelsens baggrundsmateriale om husdyr-MRSA

<http://www.foedevarestyrelsen.dk/Leksikon/Sider/Fakta-om-MRSA.aspx>

Her finder du Sundhedsstyrelsens "Information om MRSA af svinetype".

<https://sundhedsstyrelsen.dk/~media/12419BC6E78D4B1D90C1E99AEA3EE470.ashx>

I Sundhedsstyrelsens "Information om MRSA af svinetyper" beskrives nogle konkrete anbefalinger om, hvordan smitte fra stald til omgivelserne kan nedsættes. Det anbefales at disse anbefalinger læses i forbindelse med udarbejdelse af den zoonotiske smittebeskyttelsesplan.

Kapitel 3. Basisaftale

Ved indgåelse af basisaftale får den besætningsansvarlige ikke øgede beføjelser med hensyn til anvendelse af lægemidler i besætningen i forhold til besætninger uden SRA. Basisaftaler er primært indført for at tilgodese behovet for rådgivning om dyrevelfærd.

Den besætningsansvarlige skal være til stede ved rådgivningsbesøgene.

§ 22. Der henvises til afsnit II, side 6, vedr. rådgivning om dyrevelfærd.

Mindst en gang årligt skal besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan gennemgås, og hvis ændringer er ønskelige eller nødvendige, skal planen revideres. Der henvises til bemærkningerne til §§ 17-19.

§ 23. Skriftlig besøgsrapport. Der henvises til afsnit II og til bemærkningerne til §§ 35 (fsva. de dele, der vedrører afrapportering om rådgivning om dyrevelfærd).

Indsatsområder om dyrevelfærd, som er identificeret ved rådgivningsbesøget skal registreres på www.vetreg.dk. Hvis det er besluttet ikke at identificere indsatsområder, skal dette også registreres. Der henvises til afsnit om indberetning til VetReg, side 11-12.

Kapitel 4. Tilvalgsmodul

Sundhedsrådgivningsaftale med tilvalgsmodul skal, foruden dyrlægens rådgivning om velfærdsmæssige forhold, også omfatte sundhedsmæssige forhold.

Ved ændring af aftaletype eller i tilfælde af ny besætningsdyrlæge skal SRA opsiges, og der kan eller skal, afhængigt af, om der er tale om obligatorisk SRA, umiddelbart efter indgås en ny aftale. Hvis der indgås en ny aftale i forlængelse af den tidligere aftale, kan evt. medicin (som er indenfor ordineringsperioden) i besætningen overdrages til den nye aftale. Det er altså en forudsætning, at der ikke er en mellemliggende periode, hvor CHR-nr. står uden dyr eller uden SRA. Den nye besætningsdyrlæge (hvis der er tale om en ny besætningsdyrlæge) skal ved det første rådgivningsbesøg genordinere den medicin, der skønnes nødvendigt, og udarbejde nye anvisninger.

§§ 25 og 26. En oversigt over mindste antal rådgivningsbesøg og rapporter pr. år fremgår af tabel 3.

TILVALGSMODUL	Antal besøg		Rapporter	
	AR	ER/SR	AR	ER/SR
Generelt	9	12	4	4
Kun slagtesvin	4	6	2	3

Tabel 3. Antal rådgivningsbesøg og rapporter

For besætninger, der KUN består af slagtesvin (30 kg – slagting), er der mulighed for reduceret antal rådgivningsbesøg. Dette er ikke muligt for besætninger, der f.eks. indkøber grise ved 7 kg, da der i dette tilfælde er grise i besætningen, der ikke er omfattet af definitionen på slagtesvin (30 kg – slagting).

§ 27. Besætningsdyrlægen har mulighed for at træffe aftale med anden dyrlæge om varetagelse af op til 50 % af de årlige rådgivningsbesøg. Besætningsdyrlægen skal ikke indberette denne til VetReg.

§ 28. Ved fravær i mere end 6 måneder, f.eks. på grund af barsels- eller sygeorlov, kan besætningsdyrlægen træffe aftale med en stedfortrædende dyrlæge, som kan varetage aftalen i op til 24 måneder. Besætningsdyrlægen skal foretage indberetning om stedfortræder til VetReg, inden stedfortræderen midlertidigt overtager aftalen.

§§ 29 og 30. Den besætningsansvarlige skal være til stede ved rådgivningsbesøget, som skal omfatte rådgivning om dyrevelfærd, rådgivning om sundhedsmæssige forhold og, mindst en gang årligt, gennemgang og evt. revision af besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan. Konklusionerne på rådgivningsbesøget skal fremgå af journalen, jf. § 37, stk. 2.

Den besætningsansvarlige skal ligeledes være til stede ved korte sygebesøg.

§ 31. Kort sygebesøg er et besøg, som dyrlægen aflægger i besætningen i forbindelse med ordinerer af antibiotikaholdige lægemidler til flokbehandling, og hvor ordineringen ikke sker i tilslutning til et rådgivningsbesøg, jf. bilag 5 samt bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerer af lægemidler til dyr, § 24, stk. 4.

Hvis dyrlægen har ordineret lægemidler til flokbehandling ved det seneste rådgivningsbesøg eller ved et efterfølgende kort sygebesøg, skal dyrlægen udarbejde en handlingsplan, jf. § 30, stk. 6, med henblik på at reducere behovet for flokbehandling. Såfremt der allerede foreligger en sådan handlingsplan, skal denne justeres.

Ved sundhedsrådgivningsaftale med tilvalgsmodul får den besætningsansvarlige øgede beføjelser med hensyn til anvendelse af lægemidler til svin, for hvilke der er stillet en besætningsdiagnose. Ordineringsreglerne fremgår af dyrlægebekendtgørelsen, men gengives af hensyn til overskueligheden nedenfor:

Der gælder flg. ordineringsperioder (se også tabel 2, side 4):

- Behandling af svin med besætningsdiagnoser:
 - AR: 50 dage
 - ER/SR: 35 dage
 - Kun slagtedy: 63 dage

- Efterbehandling af enkelt dyr i 5 dage. Dyr lægen skal have indledt behandlingen af hvert enkelt dyr
- Behandling af en gruppe af svin (uden besætningsdiagnose) i 5 dage, når dyrlægen i tilslutning til besøg i besætningen har diagnosticeret sygdommen, men dog ikke har indledt behandlingen.
- Flokbehandling af svin med besætningsdiagnoser:
 - AR: 35 dage
 - ER/SR: 14 dage

For slagtesvinebesætninger i kategorierne ER og SR stemmer antallet af rådgivningsbesøg (6 årlige besøg) overens med ordineringsperioden på 63 dage. Besætninger i kategori AR, som er veldrevne og derfor har mindre behov for medicin, kan nøjes med 4 årlige rådgivningsbesøg. Hvis der opstår sygdom med deraf følgende behov for medicinering senere end 63 dage efter det seneste rådgivningsbesøg, skal dyrlægen aflægge et (ekstra) besøg i besætningen.

Dyrlægen må kun ordinere den mængde medicin, der forventes at være behov for til behandling af den pågældende besætningsdiagnose i den følgende ordineringsperiode. Hvis der mod forventning er medicin, der ikke er forbrugt i den forudgående ordineringsperiode, skal det – såfremt der fortsat er behov for medicinen – genordineres for fortsat at måtte opbevares i besætningen. Ved genordinerings skal dyrlægen udlevere en ny anvisning, jf. bek. om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerings af lægemidler til dyr, § 34, hvoraf det fremgår hvilket lægemiddel og hvilken mængde, der genordineres. Dyrlægen kan supplere den genordinerede medicin med ny ordinerings, så der samlet set ordineres den mængde, dyrlægen vurderer, der er brug for i den kommende ordineringsperiode.

§§ 31-33. Reglerne om flokbehandling implementerer dele af Veterinærforslag II fra 2012 for så vidt angår indførelse af regler om flokmedicinering, korte sygebesøg og laboratoriediagnostik i svinebesætninger. Initiativet har til hensigt at modvirke uhensigtsmæssig anvendelse af flokmedicinering og er en del af indsatsen for at sikre ansvarlig anvendelse af antibiotika med fastholdelse af det lave niveau for antibiotikaresistens. Nedenstående tabel fremgår af forligsteksten:

Sundhedsrådgivnings-kategori	Interval (max.) mellem sygebesøg ved kontinuerlig flokbehandling	Interval (max.) mellem laboratorieundersøgelser
Almindelig rådgivning	35 dage	12 måneder
Ekstra Rådgivning	14 dage	8 måneder
Skærpet rådgivning	14 dage	4 måneder

Tabel 4. Interval mellem sygebesøg og laboratorieundersøgelser

Ved flokbehandling forstås, jf. § 2, nr. 7, indgivelse af antibiotikaholdige lægemidler gennem vand eller foder til en gruppe af svin. Ordineret til flokbehandling må kun ske i forbindelse med et rådgivningsbesøg eller et kort sygebesøg. Bilag 5 beskriver dels indholdet af korte sygebesøg og dels, hvad der skal foretages på rådgivningsbesøg i relation til ordineret af antibiotika til flokbehandling.

Når dyrlægen ordinerer lægemidler til flokbehandling af mave-/tarmlidelser eller luftvejslidelser, skal dyrlægen for hver diagnose, inden behandlingen indledes, udtage prøver fra behandlingskrævende svin. Prøverne skal udtages i overensstemmelse med bilag 6.

Dyrlægen skal derefter – for hver besætningsdiagnose, som giver anledning til ordineret til flokbehandling - udtage prøver fra behandlingskrævende svin med de maksimale intervaller, der fremgår af tabel 4.

Hvis der har været pause i flokbehandlingerne i en længere periode end de ovennævnte tidsrum, skal dyrlægen på ny udtage prøver til laboratorieundersøgelse, inden ny flokbehandling indledes.

Dyrlægen skal indsende prøverne til undersøgelse på et laboratorium, som er godkendt af Fødevarestyrelsen, eller et udenlandsk laboratorium, som opfylder betingelserne for at blive godkendt. Hvis dyrlægen vælger et laboratorium, som ikke er godkendt af Fødevarestyrelsen, påhviler det dyrlægen at undersøge, og om nødvendigt at dokumentere, at det pågældende laboratorium opfylder betingelserne for at kunne blive godkendt.

Hvis laboratorieundersøgelsen viser, at den igangsatte behandling ikke er optimal, skal dyrlægen evaluere og om nødvendigt korrigerer behandlingen. Hvis laboratorieundersøgelsen giver et ikke-konklusivt svar, skal dyrlægen udtage prøver til supplerende undersøgelser iht. laboratoriets retningslinjer. Såfremt disse prøver heller ikke giver et entydigt svar, skal dyrlægen overveje at korrigerer eller indstille behandlingen. Hvis behandlingen ikke indstilles, skal dyrlægen senest efter nedenstående tidsrum udtage nye prøver med henblik på verifikation af den kliniske diagnose:

Almindelig rådgivning: 6 måneder efter seneste laboratorieundersøgelse

Ekstra rådgivning: 4 måneder efter seneste laboratorieundersøgelse

Skærpet rådgivning: 2 måneder efter seneste laboratorieundersøgelse.

Kravet om, at dyrlægens kliniske diagnose skal verificeres ved hjælp af laboratorieundersøgelse, gælder kun ved ordineret af antibiotika til flokbehandling af mave-/tarmlidelser eller luftvejslidelser, som udgør årsagerne til hovedparten af flokbehandlingerne i svinebesætningerne. Kravet gælder naturligvis også i forbindelse med sanering. Uanset årsagen til flokbehandling må dyrlægen kun ordinere i forbindelse et rådgivningsbesøg eller et kort sygebesøg.

Når dyrlægen korrigerer behandlingen og derfor ordinerer et nyt præparat til flokbehandling, skal dyrlægen udarbejde anvisning på det nye præparat. Den nye anvisning erstatter dermed den tidligere anvisning, og det først ordinerede præparat må derfor ikke længere opbevares i besætningen, jf. dyreejerbekendtgørelsen, § 4, stk. 1. Det samme gælder ved seponering af behandlingen.

§ 34. Den besætningsansvarlige skal føre optegnelser over medicinanvendelse, sygdomstilfælde (både behandlede og ikke behandlede) og dødsfald, og disse skal forelægges for og gennemgås af dyrlægen ved hvert rådgivningsbesøg. Dette gælder for alle aldersgrupper af svin.

§ 35. Dyrlægen skal udfærdige rapporter med højst 3 måneders mellemrum. I forbindelse med mellemliggende rådgivningsbesøg og evt. korte sygebesøg skal dyrlægen føre journal med bl.a. konklusioner fra hvert besøg til brug for udfærdigelse af rapporten. For besætninger med tilvalgsmodul i kategorierne ER og SR, og som kun består af slagtesvin, skal der dog kun udfærdiges besøgsrapporter hver 4. måned, og hver 6. måned, hvis besætningen er i kategori AR. Se også tabel 3.

I hver enkelt rapport skal dyrlægen bl.a. beskrive:

- dyrevelfærden (bilag 2), herunder beskrivelse af identificerede indsatsområder, se afsnit II, side 5-8, såfremt der er rådgivet om dyrevelfærd siden sidste rapport
- sundhedsmæssige forhold (bilag 4)
- korte sygebesøg (bilag 5), hvis der er ordineret til flokbehandling ved korte sygebesøg siden sidste rapport
- handlingsplaner for ovenstående emner
- konklusioner vedr. zoonotisk smittebeskyttelsesplan (bilag 3), såfremt denne er gennemgået/revideret siden sidste rapport.

Beskrivelserne skal være dækkende, og alle punkter skal beskrives for hvert enkelt staldafsnit. Dyrlægen skal også i rapporten anføre, hvis forholdene er i orden. Rapporten skal afspejle de forhold, som dyrlægen har konstateret på rådgivningsbesøgene og som er konkluderet i journalen, jf. § 37, stk. 2.

I de tilfælde, hvor den besætningsansvarlige har indgået SRA for flere CHR-nr., skal der – da en SRA kun kan omfatte ét CHR-nr. – udarbejdes en rapport for hvert enkelt CHR nr. Hvis dyrlægen og den besætningsansvarlige særligt ønsker én samlet rapport, skal alle punkter være tydeligt beskrevet for hvert enkelt CHR-nummer for sig.

For den del af rapporten, der vedrører de sundhedsmæssige forhold i besætningen, har Det Veterinære Sundhedsråd den 8. december 2006 udtalt, at rapporten bl.a. skal indeholde en beskrivelse af de under besøgene diagnosticerede sygdomme samt en beskrivelse af forhold af betydning for sundhedstilstanden. Herudover finder Rådet, at rapporten bør indeholde en vurdering af de tidligere iværksatte behandlinger samt en beskrivelse af de aftalte handlingsplaner for den kommende periode. Disse oplysninger danner baggrund for ordinerer og/eller genordinerer af medicin.

Der stilles ikke egentlige formkrav til rapporten – det afgørende er, at rapporten er dækkende. Rapporten skal udformes således, at den er et redskab for den besætningsansvarlige og for kontrolmyndigheden. Rapportens indhold og omfang skal afspejle besætningens størrelse og problemniveau. Hvis besætningen for eksempel ligger tæt på grænseværdierne for antibiotika, eller indkøber dyr fra flere forskellige besætninger, bør dette afspejles i rapporten. En summarisk rapport, f.eks. i tabelform og alene udfyldt med afkrydsninger, er ikke tilstrækkelig til at opfylde kravene til dyrlægen om at beskrive, vurdere og evaluere. Jo flere risikofaktorer og problemer, der findes i besætningen, jo større krav stilles der altså til rapporten.

Dyrlægen må kun oprette **besætningsdiagnose** for en veldefineret sygdom, der optræder regelmæssigt i besætningen. Det skal derfor vurderes, om en given sygdom optræder i besætningen med en sådan hyppighed, at der er grundlag for at stille en besætningsdiagnose. Hvis sygdommen ikke har optrådt i besætningen mindst én gang om måneden gennem de seneste 6 måneder fra dyrlægebesøget eller tilsvarende hyppigere i en kortere (dvs. seneste) periode, kan sygdommen ikke

anses for at være regelmæssigt forekommende. Dyrlægen skal bl.a. vurdere, om sygdommen optræder så hyppigt, at den besætningsansvarlige med tilstrækkelig sikkerhed kan genkende sygdomssymptomerne. Dyrlægen skal beskrive symptomerne entydigt og genkendeligt, så de vigtigste differentialdiagnoser udelukkes. Formålet er at give den besætningsansvarlige mulighed for at indlede behandling af hyppigt forekommende og veldefinerede svinesygdomme i besætningen. Behovet for de enkelte besætningsdiagnoser skal løbende vurderes.

De aktuelle besætningsdiagnoser skal fremgå af rapporten. Hvis dyrlægen i tidsrummet mellem to rapporter opretter en ny besætningsdiagnose, skal dyrlægen udlevere dokumentation herfor til den besætningsansvarlige. I næste rapport ajourføres listen over besætningsdiagnoser med de aktuelle. Det er dyrlægens ansvar, at det entydigt fremgår for den besætningsansvarlige og for kontrollen, hvilke besætningsdiagnoser, der er gældende på et givet tidspunkt.

Når dyrlægen ordinerer lægemidler til en given besætningsdiagnose, må ordineringen bestå af et eller flere præparater (f.eks. antibiotika og smertestillende), men der må ikke for samme besætningsdiagnose være valgmuligheder mht. behandlingen. Dyrlægen må således ikke ordinere to forskellige antibiotika, som landmanden skal vælge imellem. Dyrlægen skal angive symptomerne for hver enkelt besætningsdiagnose så specifikt, at landmanden kan skelne mellem diagnoserne og dermed iværksætte den korrekte behandling, som beskrevet af dyrlægen. Dyrlægens beskrivelse af besætningsdiagnoser og de tilhørende anvisninger skal med andre ord være specifikke og utvetydige.

§ 37. Der stilles ikke formkrav til journalen. Den skal dog umiddelbart kunne forevises kontrolmyndighederne, og for så vidt angår punkterne angivet i stk. 2, nr. 3-5, skal oplysningerne opbevares samlet, medmindre dele af materialet forefindes elektronisk. Det accepteres, at hele eller dele af journalen forefindes elektronisk.

Journalen skal indeholde oplysning om enhver kontakt med besætningen, herunder om evt. telefonkonsultationer, korte sygesøg og akutbesøg. Journalen skal desuden indeholde de oplysninger, der er listet i stk. 2.

Ved akutbesøg i besætningen skal der i journalen kun føres optegnelser over ordinerede og udleverede lægemidler samt tilbageholdelsestider (kopi af anvisning). Ved rådgivningsbesøg skal journalen ajourføres med alle de oplysninger, der er anført i § 37, stk. 2, dog kun kopi af rapporter, hvis der er udarbejdet rapporter siden sidste rådgivningsbesøg.

Dyrlægen skal for hvert rådgivnings- og kort sygebesøg skrive dækkende konklusioner i journalen, da konklusionerne skal danne baggrund for kvartalsrapporterne. Kliniske registreringer og tilbageholdelsessedler vurderes ikke at være tilstrækkelige som konklusion på rådgivningsbesøg.

Konklusionerne skal omfatte flg.:

- 1) dyrevelfærden (bilag 2)
- 3) sundhedsmæssige forhold (bilag 4)
- 4) evt. korte sygebesøg (bilag 5)
- 5) evt. gennemgang/revision af zoonotisk smittebeskyttelsesplan (bilag 3).

Konklusionerne skal afspejle rådgivningsbesøgets/det korte sygebesøgs indhold og således kort beskrive sundhedstilstanden i besætningen. Konklusioner efter rådgivningsbesøg, som omfatter rådgivning om dyrevelfærd (mindst hver 6. måned jf. § 30) skal tillige indeholde beskrivelse af

dyrevelfærdstilstanden i besætningen. Sygestier skal omtales særskilt og herudover de særlige forhold, der måtte gøre sig gældende i besætningen. Konklusionernes indhold og omfang skal afspejle besætningens størrelse og problemniveau. Er der oprettet en ny besætningsdiagnose, skal denne ligeledes omtales. Hvis besætningen ligger tæt på grænseværdierne for antibiotika, eller hvis der indkøbes dyr fra mange forskellige besætninger, bør dette afspejles i konklusionerne. Jo flere risikofaktorer og problemer, der findes i besætningen, jo større krav stilles der altså til konklusionerne.

Hvis forholdene findes i orden, skal dette også fremgå af både konklusionerne fra rådgivningsbesøgene og af den efterfølgende rapport.

Journalen er dels dyrlægens "huskeseddel" til brug for rapporten og dels dokumentation overfor kontrolmyndighederne.

§ 38. Når en anden dyrlæge end besætningsdyrlægen udfører rådgivningsbesøget, skal denne sende konklusioner og øvrige journaloptegnelser til besætningsdyrlægen inden 8 dage efter besøget.